

ΕΚΘΕΣΙΣ
ΤΗΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΦΟΡΩΝ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἐξετάσασα ἀκριβῶς τὸ περὶ Δημοτικῶν φόρων Νομοσχέδιον γνωμοδοτεῖ τὴν καθ' ὅλοκληρίαν παραδοχὴν τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδίου τούτου, ὡς πρὸς τὴν ἐπιβολὴν τῶν φόρων καὶ τὸν τρόπον τῆς εἰσπράξεως, καθὼς καὶ τὴν καθέκαστα παραδοχὴν. Παρατρεῖ δὲ, ὅτι πρέπει καὶ ζητηθῶσι διςσαφῆσαι παρὰ Κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 10 τοῦ Κεφ. Β'. ἐὰν ὑπάρχουν ἐν ἰσχύϊ καὶ τὰ μέρη ἐκεῖνα τοῦ Δημοτικοῦ Νόμου, τὰ ὀρίζοντα, ὅτι τὰ εἰσπραττόμενα εἶδη ἀναγκασίως πρέπει νὰ ἐμβαινὺν πάπαντα εἰς τὸ Δημοτικὸν Ταμεῖον. Πρὸς δὲ καὶ τὸ μέρος ἐκεῖνο τοῦ Νόμου, τὸ ὁποῖον δίδει τὸ δικαίωμα εἰς τὰ Δημοτικά Συμβούλια νὰ κάμνουν ἐλαττώσεις καὶ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἀνωτάτου ὅρου τῶν ἀμέσων καὶ ἐμμέσων Δημοτικῶν φόρων. Ἄν δὲ ὁ Ὑπουργὸς δώσῃ ἐναντίας διςσαφῆσεις, τότε ἡ Ἐπιτροπὴ νομίζει ἀναγκαῖον νὰ προστεθῶσι δύο ἀρθρα εἰς τὸν Νόμον, ἔχοντα ὡς ἀκολουθῶς:

αά. Ἐὰν τὰ Δημοτικά Συμβούλια θεωρήσουν, ὅτι ἐπαρκοῦν εἰς τὰ ἐξοδά των καὶ μὲ ὀλιγωτέραν ἐπιβολὴν τοῦ ἀνωτάτου ὅρου τῶν ἀμέσων καὶ ἐμμέσων Δημοτικῶν φόρων, δύνανται νὰ κάμνουν ἐλαττώσεις.

β'. Οἱ εἰσπραττόμενοι παρὰ τῶν δημοσίων Ὑπαλλήλων Δημοτικοὶ φόροι, ὡς καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν χρήματα, νὰ παραδίδωνται πάπαντα εἰς τὸ Δημοτικὸν Ταμεῖον.

Πρὸς δὲ παρετήρησάν τινες, ὅτι ἐπειδὴ οἱ Δημοὶδασκάλου δὲν πληρώνονται ἀπὸ τοὺς εἰσπράκτορας ἐγκαίρως, καὶ τοὶ δις ταττόντων τῶν Διοικητῶν ὡς πρὸς τοῦτο, ἐκ τῆς μὴ ἐγκαίρου δὲ πληρωμῆς παραλύονται τὰ Δημοτικά Σχολεῖα, ἤθελεν εἰσθαι συμφέρον νὰ ἐκδίδεται τὸ ἐντάλμα τῆς ἐτησίου μισθοδοσίας των, διὰ νὰ ἐμποδίζῃ τὸ Δημοσίον τὰ χρήματα ταῦτα καὶ τοὺς πληρώνει ἀπ' εὐθείας. Ἄλλοι παρετήρησαν, ὅτι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον προσβάλλονται τὰ δίκαια τῶν Δήμων, καὶ ἐπ' αὐτῶν αἰ εἰσ-

πράξεις γίνονται ἐκ διαλλειμάτων. Νομίζουν δὲ, ὅτι ἡ ἀναβολὴ τῆς πληρωμῆς ἐγένετο ἐξ αἰτίας τῆς ἐλλείψεως χρημάτων, πηγαζούσης ἐκ τῆς καθυστέρησις, ἀλλ' ἤδη κατὰ τὸν παρόντα Νόμον ἡ εἰσπραξίς γίνεται τακτικῶς, χωρὶς νὰ μένουν καθυστερήματα, καὶ δὲν εἶναι δυνατόν ὡς ἐκ τούτου νὰ προβάλωσι τὰ Δημοτικά Ταμεῖα ἐλλείψιν χρημάτων. Ἐπομένως ὑπάρχει καὶ ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν διατάττουσα τὴν κατὰ προτίμησιν πάσης ἄλλης πληρωμῆς, πληρωμὴν τῶν μισθοδοσιῶν τῶν Διδασκάλων. Ὁ Κ. Ὑπουργὸς λοιπὸν τῶν Ἑσωτερικῶν νὰ παρακαλεσθῇ διὰ νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ἐγκύκλιον, διὰ νὰ προτιμῶνται αἱ πληρωμαὶ τῶν Δημοδιδασκάλων.

Ἐπειδὴ εἶναι πολλὰ καθυστεροῦντα ἐκ τῶν Δημοτικῶν φόρων καὶ ὁ νῦν προσδιοριζόμενος ὑπὸ τοῦ Νόμου τρόπος τῆς εἰσπράξεως εἶναι ἀσφαλής, νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ, διὰ νὰ ἐπιφορτισθῇ τὸ Δημοσίον νὰ συνάξῃ καὶ τὰ καθυστεροῦντα ταῦτα κατὰ τοὺς εἰς τὸν Δημοτικὸν Νόμον ἐπιβαλλομένους ὅρους, τὰ δὲ εἰσπραττόμενα νὰ παραδοθῶσιν εἰς τὰ Δημοτικά Ταμεῖα.

Ἐν Ἀθήναις, 2 Αὐγούστου 1845.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

ΑΝΑΣΤ. ΛΟΝΤΟΣ.
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΙΝΙΑΝ.

Ν. ΠΡΑΣΑΚΑΚΗΣ.
Β. ΧΡΙΣΤΑΚΟΠΟΥΛΟΣ.
ΙΩΑΚΩΒΟΣ ΠΑΣΙΜΑΔΗΣ.

